

”Tystnaden är ett skrämmande vapen när det gäller att kväva eller döda sanningen.
Och den har en lika effektiv som pervers bundsförvant: glömskan...
Jag har kunnat konstatera att det bakom varje stort brott råder tystnad och glömska.”
Eric Laurent (s.203)

Gåtorna

kring den 11 september

Av Eric Laurent
(Alhambra förlag, 2005)

Pia Hellertz – juni 2015

”Jag har aldrig hållit på med en så förvirrande, paradoxal undersökning, där de erhållna svaren ständigt framkallar nya, än mer oroväckande frågor; där tragedins aktörer och vittnen tycktes visa upp flera ansikten, spela flera roller.” (s.241)

Det skriver Eric Laurent i sitt avslutande kapitel. När han summerar sitt grävande bland fakta, personer, relationer och händelser upptäckte han ”onaturliga allianser”, både på den politiska, men också på den ekonomiska och finansiella nivån. Fokus för boken är attackerna den 11 september 2001 mot World Trade Center i New York och gåtorna, alla frågetecken, som omger katastrofen. Laurent berättar att ordet ”historia” är grekiska och betyder *undersökning*. Intressant!

Läsningen av boken är också förvirrande med dess mängder av fakta, dess hopp mellan tidsperioder och händelser, om de många resor till olika länder i Mellanöstern han gör och om de många människor som Eric Laurent träffar och samtalar med. Det enda land han inte får inresevisum till är Pakistan, men där tog han sig in illegalt tillsammans med en vägvisare (s.204). Jag får intrycket av att Eric Laurent är extremt begåvad när det gäller att se till att få träffa och intervjua personer i maktens boningar. Han är verkligen en grävande reporter av mycket hög klass, en reporter som inte drar sig för de mest tuffa strapatser för att få svaren. Det är nästan lättare att räkna upp dem han *inte* intervjuat eller samtalat med. Han skriver att han under denna omfattande undersökning försökt lägga ett pussel

Han har bland andra träffat *Osama Bin Laden*, Libyens *Qadhafi*, Ariel *Sharon*, Israels premiärminister 2001-2006, och *Zbigniew Brzezinski*, presidentens rådgivare, som skrev boken *The Grand Chessboard – American Primacy and Its Geostrategic Imperatives* (1997). Brzezinskis bok är en

detaljerad beskrivning över hur det amerikanska imperiet ska utvecklas genom omstörtande verksamheter i länder med betydande råvaruresurser och energikällor. I dags dato har en hel del av det Brzezinski skissar i boken realiserats.

Kaparna

Laurent ägnar en hel del utrymme åt att analysera ”piraterna” som av FBI uppgavs vara de som kapat flygplanen. Den officiella siffran var att nitton kapare med saudiarabiskt medborgarskap genomfört dåden, men vid en närmare granskning sägs att man ”förmodar” att bara åtta av dem var saudiaraber. Dessutom påstås att fyra av de sex piloterna hamnade i samma plan, det som krossades mot norra tornet. Ingen av kaparna ska ha funnits i planet som påstås ha kört in i Pentagon, men däremot hade det ”den största samlingen förmodade saudiaraber ombord” (s.70). Genom hela boken blir förvirringen omkring de påstådda kaparna bara allt större och jag får ingen helhetsbild av vad Laurent kommer fram till.

Dessutom kommer det fram att ”fem av namnen på FBI:s lista inte har något med det inträffade att göra” (s.71). För att öka mystiken ytterligare framkommer det att fem av de påstådda kaparna fortfarande fanns i livet. En förklaring skulle nu vara att deras ID-handlingar hade blivit stulna och använts av andra personer. En av dem kontaktade amerikanska konsulatet i Jeddah och ville ha en förklaring på varför han fanns med bland de påstått skyldiga och döda. En annan berättade i en tidningsintervju: ”Ni kan inte föreställa er hur det känns att beskrivas som en död terrorist, när man är oskyldig och lever” (s.73).

Antalet passagerare stämmer inte heller. Det flygplan som kördes in i norra tornet påstods ha haft 92 passagerare och besättningsmedlemmar ombord, men den officiella listan nämner bara 76 namn. Ingen av kaparna finns på den. Laurent redovisar i detalj hur de olika listorna skiljer sig åt. Jag har nyligen läst *Andreas von Bülow*s bok *CIA och 11 september*. Han granskade också listorna och fann brister mellan officiella fakta och vad som kunde vara sannolika fakta.

Laurent berättar om ett intressant begrepp, *legend*. Underrättelsetjänstens agenter använder begreppet *legend* för att ”beskriva den manipulation som består i att personer skapas ur ingenting och förses med identitet och ett förflutet som gör dem sannolika, trovärdiga” (s.76).

General *Hamid Gul*, f.d. chef för ISI, den pakistanska säkerhetstjänsten, sa tio dagar efter den 11 september att attacken var en ”komplott mellan Mossad och CIA... i vilken också amerikanska flygvapnet var inblandat” (s.203).

Israeliska ”konststuderande”

Både von Bülow och Laurent berättar om det hundratal israeliska agenter, av vilka några påstod sig vara konststuderande, medan andra var knutna till

israeliska teknologiföretag (s.156). Ett av deras uppdrag var enligt Laurent att spåra upp al-Qa'ida-terrorister i USA. Laurent berättar att 140 unga israeler greps för spioneri och efter den 11 september greps ytterligare 60. Han berättar också att de "arabiska 11-september-terroristerna" från december 2000 till april 2001 "råkade" befinna sig i "israeliska spionerigrupperns närhet" (s.159).

Laurent ställer frågan: Hade Israel fått reda på förberedelserna till 11 september? (s.159)

Jihad mot kommunismen

År 1980 gav president Ronald Reagan sitt stöd till de fundamentalistiska afghanerna, som han kallade "frihetskämpar" i kampen mot Sovjets närvaro i Afghanistan.

Familjen Bin Laden hade visat framfötterna när det gäller affärer och innovationer. Bland annat hade grundaren av familjens företag hjälpt den då rullstolsbundne kung Saud i Saudiarabien att bygga en ramp för att han skulle kunna ta sig upp till andra våningen i sitt palats. Detta ledde till att familjen fick många stora uppdrag, bland annat att rekonstruera och bygga ut de heliga platserna i Mecka och Medina, ett företag "lika ambitiöst och prestigeladdat som att bygga om Vatikanen" (s.176). Den enorma prisökningen på oljan lade grunden till möjligheten och till Bin Ladens förmögenhet. Bin Laden fick i uppdrag att rekrytera arabiska krigare för att kämpa mot ryssarna. Under CIA:s "livliga uppmuntran slöt 1982-92 cirka 35,000 fundamentalister från fyrtio islamska länder upp i den kampen" (s.179). "Det var vi som skapade den terroristiska islamismen, vars system vi idag försöker demontera" berättar en CIA-ansvarig för Laurent (s.192). När Laurent menade att CIA förnekat allt om narkotikan, svarade den CIA-ansvarige: "CIA kände inte bara till och godkände denna trafik utan skapade en särskild enhet med uppgift att befrämja opiumodlingen och heroinraffineringen, såväl på Pakistans territorium som i de afghanska områdena som behärskades av gerillan. Sedan avsattes heroinet i de trakter som hölls av ryssarna och gjorde dem till missbrukare" (s.192).

CIA-chefen William Casey föreslog att man skulle använda narkotikavapnet "för att förgifta röda arméns soldater" (s.190), vilket han själv berättade för Laurent. Ronald Reagan "verkade fascinerad av förslaget". Narkotika användes således för att göra den sovjetiska armén svag och år 1989 tvingades den röda armén tillbaka, vilket enligt Laurent blev "ett förebud om kommunistväldets undergång" (s.185). CIA stod tillsammans med pakistanska ISI i förbindelse med femton brottssyndikat som verkade i det fallfärdiga Sovjet. Det var framförallt de som köpte heroinet som raffinerats (s.191).

Bush var så fascinerad av Sovjetväldets upplösning att han, när han var på semester och exempelvis var ute och fiskade, hade han en medarbetare med sig

som via mobiltelefon hade kontakt med omvärlden för att få veta vad som hände.

Fånga Osama bin Laden

När George W Bush startade kriget mot Afghanistan den 7 oktober 2001 menade han att syftet var att fånga Osama bin Laden, som han ansåg vara hjärnan bakom attentaten den 11 september. En undran Laurent har är varför fokus istället blev att störta talibanregimen. Och bin Laden försvann. Något han lyckades göra om och om igen. Antingen lekte han katt och råttor med USA, eller också var USA:s intentioner att faktiskt fånga honom, inte så allvarligt menade. Laurent berättar att amerikanerna via radio och genom tusentals flygblad över Tora Bora meddelade att ”den som fångade in Bin Laden skulle få en belöning på 25 miljoner dollar” (s.26). USA:s generalstabschef, general Myers bekände på CNN i närvaro av dåvarande försvarsministern *Donald Rumsfeld* den 5 april 2002 och senare återgiven i Associated Press: ”Målet har aldrig varit att fånga Bin Laden” (s.39). Det fick han senare ”besvärat dementera”, berättar Laurent.

Bilden är hämtad från artikeln *“Bush Admits Bin Laden's Help Ensured Election Win: ‘I thought it was going to help,’ said Bush”*, av Paul Joseph Watson. ¹

Laurent berättar hur han kontaktade TV-bolaget al-Jazira, som vill framstå som oberoende, för att undersöka hur de fått de hotfulla och ibland mordiska TV-inspelningar som Osama Bin Laden ska ha gjort efter attacken. Han får stora problem att få till en intervju. Chefredaktören är inte villig att svara på hans frågor. Denne blev störd av Laurents fråga: ”Hur kan det vara att ni ofta har sänt de här inspelningarna med Bin Laden efter att de har äkthetsförklarats av CIA?”

¹ <http://www.informationliberation.com/test.php?id=7135>

(s.226) Laurent konstaterade att al-Jazira aldrig skulle ha kunnat hålla på utan godkännande av amerikanerna, ”som för övrigt lämnade ett diskret bidrag till dess födelse”(s.227).

En mycket märklig uppgift som Laurent förmedlar, och som jag hört från tidigare källor, är att dygnen efter 11 september, då det rådde absolut flygförbud över USA flög flera jetplan ut medlemmar dels av den saudiarabiska kungafamiljen samt åttio medlemmar av familjen Bin Laden, allt som allt 140 personer, från USA (s.111). ”Vi hade just råkat ut för den värsta terrorhandlingen i landets historia, säger Tom Kinton, direktör för Loganflygplatsen i Boston, och vi fick titta på hur Bin Ladens familj evakuerades” (s.111). Andra plan som råkade flyga tvingades ner av amerikanska jaktplan, även ett som hade med sig människoorgan för transplantationer (s.112). Istället för att använda tid till att utreda attentaten tvingades terrorbekämpningsenheten använda sin tid till att vaka över och beskydda saudiaraberna, berättar Laurent.

Eric Laurent försöker verkligen förstå vad som hände och varför det hände. Det för honom till många platser där han hoppas få information, till Jalalabad och Kabul i Afghanistan, till Tora Bora, bergen som skiljer Afghanistan från Pakistan. Berättelserna om hans resor, hur han blir hämtad i bilar, ibland i lyxbilar, med beväpnad eskort, om de långa, mödosamma resorna på mörka, slingrande vägar, ibland i oroväckande hög fart gör läsningen mer spännande än en spänningsroman, eftersom berättelserna är tagna ur verkliga livet. Laurent är en reporter som verkligen satsar allt på att försöka hitta sanningen. Ett exempel: Laurent frågar vid ett tillfälle när han är i Tora Bora: ”Och var ligger Bin Ladens hus?” – ”Där borta”, får han till svar av mannen som pekar mot passet mellan de båda bergen. ”Jag ska leda er dit efter lunch”, säger han. ”Är det långt?” ”Inte alls”, ler han lugnande.” Fem timmars vandring.”

Narkotikahanteringen

På den långa vägen mot bin Ladens hus gör han två upptäckter. Dels går de genom ett fält med vallmor. Eftersom Laurent tidigare gjort reportage om narkotikahandeln i Gyllene triangeln, främst i Burma, så känner han igen växten. Han vet att Afghanistan nu tagit ledningen när det gäller heroinframställning i världen.

Den andra iakttagelsen är att det ligger enorma stammar av sandelträ vid en flodfåra. Han minns då sitt möte med den marockanske kungen *Hassan II* några år tidigare. Hans palats var inrett med sandelträ, som betraktas som mycket lyxigt.

Under det här reportagearbetet kommer Laurent att få djupare inblickar i narkotikahandelns enorma betydelse ”som finansiellt vapen för alla i konflikten inblandade parter: CIA, den pakistanska säkerhetstjänsten, talibanerna och al-Qa´ida” (s.31). Inte undra på att världen står hjälplös och maktlös inför narkotikaproblemet, missbruk och kriminalitet. Det är enorma penningssummor

bakom hanteringen. Laurent beskriver hur kriget finansieras med narkotikapengar. En person han möter berättar att langarna numera byggt sina laboratorier i närheten av de amerikanska militärbaserna (s.215).

Osama Bin Laden (second from left) and Sulaiman Abu Ghaithhis (left) talk with top lieutenant at an undisclosed location in this television image broadcast Oct. 7, 2001 about a month after the World Trade Center was destroyed and nearly 3,000 people were killed in a Sept. 11, 2001 attack.²

En annan reflektion Laurent gör, när han ser de primitiva förhållanden som råder där Bin Laden gömde sig var: ”Hur skulle en så sofistikerad operation som den den 11 september ha kunnat kläckas här och ledas från en sådan miljö?” (s.39). En journalist som träffat bin Laden berättade att Bin Laden hade kastat sig över de arabiska tidningar som journalisten hade med sig och drog sig undan för att läsa. ”Lyssnar han inte på radio?” undrade Laurent. ”Kan han verkligen leda en armé av kamikaze-terrorister från Afghanistans ödsliga berg?” (s.39). Laurent konstaterar att al-Qa’idas nätverk verkade ha varit inblandat i förberedelserna av attentaten i större utsträckning än dess grundare och chef.

² Bilden hämtad från artikeln *Osama Bin Laden's son-in-law, and alleged 9/11 plotter, could go on trial in NYC, after arrest in Jordan last week* av Joseph Straw m.fl., 7 mars 2013, <http://www.nydailynews.com/news/national/osama-bin-laden-son-in-law-alleged-9-11-plotter-nyc-jail-awaiting-trial-article-1.1282141>

Guld och diamanter

al-Qa'ida finansierar idag sin verksamhet med guld och diamanter. Centrum för den verksamheten är Dubai. 600 juvelerarbutiker skyltar med ”Vi köper och byter guld” (s.140). Männén bakom fönstren är bankirer. Transaktionerna med guld och diamanter gör dessa omöjliga att upptäcka. Dessutom är de omöjliga att upptäcka på flygplatserna eftersom de inte utlöser något larm. De kallas ”blodets diamanter” (s.143).

Finansspekulationer

Ett intressant område som Eric Laurent tar upp till granskning är de märkliga finansspekulationer som föregick tragedin den 11 september. Senare undersökningar kom fram till att det absolut inte fanns några bevis för insiderinformation, d.v.s. att någon eller några kände till att det pågick förberedelse för attentat den 11 september. Ändå var det många märkliga sammanträffanden som är oförklarliga om det inte faktiskt var känt vad som skulle komma att hända. Laurent sammanträffar med en gammal bekant bland finansvärldens toppar som konstaterar: ”Av något skäl jag inte känner till lägger de amerikanska myndigheterna locket på eller låtsas inte om det värsta insiderbrott som någonsin har begåtts. Det finns inte någon i finanskretsarna som tror på denna officiella amsaga” (s.42).

Laurent har verkligen rotat i siffror och ekonomiska uppgifter och redovisar vad som köpts och sålts. En intressant information var exempelvis berättelsen om de flygbolag som var inblandade i katastrofen. Handeln med aktier m.m. beräknades bli en vinst för flygbolagen på ”minst fyra miljoner dollar” (s.43). Laurent får en rapport från ”en israelisk vän” som var mycket övertygande. Den lämnade inte något ”tvivel om banden mellan spekulanterna och dem som planerade köra in de kapade planen i World Trade center och Pentagon” (s.44).

Författaren får veta att timmarna som föregick attentaten och fortfarande när flygplanen slagit in i byggnaderna, så ”registrerade datorerna som fanns i de båda tornen en onormalt stor mängd transaktioner – för över 100 miljoner dollar” (s.49). Operationerna som startat under natten mellan den 10 och 11, tilltog i gryningen och fortsatte ännu när de brinnande tornen var nära att rasa ihop, skriver Laurent. Syftet enligt en expert var att genomföra det perfekta brottet, eftersom de raserade tornen skulle förstöra alla spår. Under röningsarbetet hittades en del hårddiskar, som visserligen var svårt skadade, men man lyckades med hjälp av en lasermetod få fram viss information.

Saudiarabiens roll

Återkommande i boken tar Laurent upp kopplingarna till kungafamiljen i Saudiarabien. Författaren berättar om sina sammanträffanden med personer i

Saudiarabien, exempelvis *Yasin al-Qadi*, som kände Osama bin Laden och *Dick Cheney*, f.d. vice presidenten, som han var god vän med. ”Att han i samma mening kan nämna sina förbindelser med två män som inkarnerat den mest oförsonliga fiendskap förvånade mig”, skriver Laurent (s. 137). Samarbetet mellan USA och Saudiarabien verkar vara mycket utvecklat, men ”i verkligheten hatar de väst” konstaterar Laurent (s.138).

Mellanöstern är en region i sydvästra Asien, som ibland även innefattar delar av Nordafrika. Termen definierar ett område utan exakta landgränser.³

Visste USA och CIA?

Enligt Eric Laurent fanns det många seriösa signaler om att något stort, ”ett bröllop” (s.89), var på gång. Exempelvis beskrev en rapport som hamnat på CIA-chefens bord att ”amerikanska flygplan’ på ’ett ovanligt sätt, kanske som levande bomber” skulle kunna komma att användas (s.86). I en annan rapport meddelades att ”Förenta staterna bör vänta sig flera flygplanskapningar av al-Qa’ida-grupper” (s.86). Den 6 augusti 2001 fick Bush ett PM med titeln *Bin Laden är fast besluten att slå till mot USA*.

Dessutom hade Echelons spionsatelliter från maj 2001 uppsnabbat samtal och meddelanden med varningar. Echelon samarbetar med National Security

³ Kartan hämtad från <http://www.travelforum.se/destinationer/omraden/mellanostern/>

Agency (NSA), ”en veritabel ’storebror’ som avlyssnar hela jordklotet” (s.87), något som hela jordklotet numera, efter Edward Snowdens avslöjanden år 2013, känner till.

Avslutningsvis

Läsningen av Eric Laurents bok ledde till fler frågor än svar. Den som är specialintresserad av kopplingarna mellan Saudiarabien, Afghanistan, Pakistan och dess säkerhetstjänst ISI, Israel och Mossad m.m. å ena sidan och USA, CIA och FBI å andra sidan, kan jag varmt rekommendera boken. Kanske skulle jag ha större behållning om jag läste om boken ett par gånger, men däremellan ha läst annan litteratur om attackerna den 11 september 2001. Då kanske det skulle bli lättare att förstå alla turer. Jag kan dock åter konstatera att Eric Laurent är en skicklig undersökande reporter med förmåga att berätta på ett spännande sätt.

Jag rekommenderar följande böcker:

Griffin, David Ray (2008) *Motsägelser om 11 september – Ett öppet brev till USA:s kongress och press*

Griffin, David Ray (2009) *Usama Bin Ladin – död eller levande*

Griffin, David Ray (2010) *WTC 7 och dess mystiska kollaps – Varför den officiella rapporten om 11 september är ovetenskaplig och osann*

Laurent, Eric (2005) *Gåtorna kring den 11 september*

Samtliga från Alhambra förlag,
<http://www.alhambra.se/>

Alhambra förlag har gjort ett fantastiskt arbete med översättning och publicering av dessa böcker.